

<https://helda.helsinki.fi>

In memoriam : Ilkka Sipilä 23.6.1942-19.3.2018

Lenko, Hanna Liisa

2018

Lenko , H L , Lumio , J & Otonkoski , T 2018 , ' In memoriam : Ilkka Sipilä
23.6.1942-19.3.2018 ' , Suomen lääkärilehti , Vuosikerta. 73 , Nro 19 , Sivut 1238 . <
<http://www.laakarilehti.fi/pdf/2018/SLL192018-1238.pdf> >

<http://hdl.handle.net/10138/304143>

---

publishedVersion

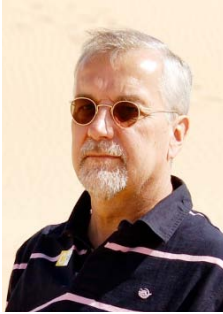

Downloaded from Helda, University of Helsinki institutional repository.

This is an electronic reprint of the original article.

This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Please cite the original version.

Juha Moring

4.4.1950–28.2.2018

**KRISTIAN LÄKSY, SAMI RÄSÄNEN,
KARL-ERIK WAHLBERG,
PEKKA KOISTINEN, PEKKA TIENARI**

Kirjoittajat ovat Juhan ystäviä ja työtovereita ja tutkimusryhmän jäseniä vuosien varrelta. Pekka Tienari on psykiatrian emeritusprofessori ja adoptiotutkimuksen johtaja.

Juha Moring valmistui lääkäriksi 1974, lääketieteen ja kirurgian tohtoriksi 1978, psykiatrian erikoislääkäriksi 1984 ja hänet nimitettiin psykiatrian dosentiksi 1993.

Valmistuttuaan Juha jatkoi tutkijan uralla, Oulun yliopiston fysiologian laitoksella eri tehtävissä viisi vuotta. Neurofysiologian alan väitöksen jälkeen Juha aloitti OYS:n psykiatrialla 1979. Psykiatrina hän työskenteli erikoislääkärin virassa, vuodesta 1987 psykiatrian poliklinikan apulaisylilääkärinä ja vuodesta 1990 vastuualueen ylilääkärinä. Erikoistumaan tullessaan hän valmiiksi väitelleenä ja tutkijaksi koulutettuna liittyi luontevasti kansainvälisesti ainutlaatuiseen skitsofrenian perinnöllisyyttä selvittävään adoptiotutkimukseen.

Juha nimitettiin klinikan johtajaksi 1993. Hän oli johtajana kaukonäköinen uudistaja, mieliteiltään pikemminkin radikaali kuin konservatiivi. Hänen aikanaan psykiatria pystyi kehittymään ja olemaan enemmän aikaansa edellä kuin ajan hermolla.

Juha siirtyi THL:n mielenterveystyön ylilääkäriksi 2010 alusta. Hänen kokemuksensa ja osaamisena koitui koko mielenterveyskentän hyväksi. Vakava sairaus tammikuussa 2015 keskeytti uran, ja Juha jäi eläkkeelle vappuna 2015. Suomen Psykiatriyhdistys palkitsi hänet monipuolisista ansiosta Christian Sibelius -palkinnolla 2016.

Esimiehenä Juha oli itsestään melua pitämätön, helposti lähestyttävä ja kaikille ystävällinen. Neuvottelijana ja ongelmanratkaisijana hän oli sitkeä, kärsivällinen ja myös ovela, kun asia sitä vaati.

Yksityiselämässä Juhalle tärkeintä olivat perhe, puoliso, lapset ja myöhemmin lapsenlapset. Purjehdus oli hänen intohimensa.

Kohtalokkaaksi osoittautunut sairaus muutti elämän kerralla. Kaukomatkat ja matkustaminen piti jättää, mutta merellä hän kuitenkin kävi, nyt jo gastina seuraavan sukupolven ollessa ruorissa. Hän ulkoili, kävi konserteissa, teatterissa, luki kirjoja ja seurasi maailman menoa loppuun asti.

Ilkka Sipilä

23.6.1942–19.3.2018

**HANNA LIISA LENKO
JUKKA LUMIO
TIMO OTONKOSKI**

Kirjoittajat ovat Ilkka Sipilän ystäviä, Lenko ja Otonkoski lastenendokrinologeja, Lenko ja Lumio kurssitovereita.

Suruviesti Ilkan kuolemasta ei yllättänyt ystäviä. Yllätys oli suuri syksyllä 2015, kun Ilkka kertoi todetusta keuhkosityövästä. Ilkka oli hyväkuntoinen, hylännyt tupakat kauan sitten ja eli opetusensa mukaan.

Ilkka Sauli Juhani Sipilä syntyi Helsingissä juristiperheeseen 23.6.1942. Ylioppilaaksi hän pääsi Norssista 1961. Lääkärikoulu alkoi Helsingissä 1965. Samalta kurssilta löytyi puoliso Marja-Liisa 1968. Lisensiaatiksi Ilkka valmistui 1971.

Sipilät suuntasivat terveyskeskukseen Hartolaan. Työ lastentautien apulaislääkärinä ja väitöskirjatutkijana Helsingissä vuorottelivat. Perinnöllistä HOGA-sairautta käsittelevä väitöskirja ja lastentautien erikoislääkärin tutkinto ovat vuodelta 1981. Jatko aukesi Baltimoressa genetiikan tutkijana 1982–1983.

Sipilöiden palatessa tarvittiin Lastenlinikalla potilastyöhön lastenendokrinologia. Siitä muodostui Ilkan keskeisin työura. Lastenendokrinologian diagnostiikka ja hoidot etenivät nopeasti. Kasvua, puberteettia ja lisämunaisten toimintaa ymmärrettiin yhä paremmin, ja tarkentunut verensokerin seuranta ja uudet insuliinit mullistivat

diabeteksen hoidon. Ilkka pätevytyi lastenendokrinologiksi 1987 ja dosentiksi 1995.

Hän oli myös monen metabolisesta sairaudesta kärsivän perheen pitkäaikainen luotettu lääkäri. Ilkka oli huolellinen, potilaidensa ongelmiin ja sairausmekanismien ymmärtämiseen syvällisesti paneutuva lääkäri. Ilkka jäi eläkkeelle Lasten ja Nuorten sairaalaan apulaisylilääkärinä 2006. Yksityisvastaanotollaan hän auttoi perheitä, joissa lasten kasvu tai puberteetti huolestuttivat vanhempia vuoteen 2012.

Juuri ennen Ilkan kuolemaa Lastenendokrinologiyhdistys valitsi hänet kunniajäsenekseen.

Talvimetsä ja hiihtolatu olivat huippu. Kahdentoista Finlandia-hiihdon perusteella Ilkasta tuli Hiihtoneuvos. Lapset ja lapsenlapset olivat tärkeitä.

Musiikki oli Ilkalle keskeistä. Nuorena hän soitti trumpettia. Soittaminen toi lohdutusta vaikean sairauden edetessä. Kun voimat eivät enää riittäneet saksofonin soittamiseen, koitti saattohoidon ja jäähyväisten aika.